

**Ομιλία του Υπουργού Οικονομικών κ. Γιάννη Στουρνάρα
στη Βουλή - Προγραμματικές Δηλώσεις**

Η τρέχουσα δύσκολη οικονομική και κοινωνική συγκυρία στη χώρα μας οφείλεται κυρίως:

- (Α) Στην κατάρρευση του οικονομικού προτύπου της χώρας, η οποία επί 35 συναπτά έτη δαπανά ετησίως 5% έως 10% περίπου περισσότερα απ' ότι παράγει, κυρίως μέσω της αλόγιστης επέκτασης ενός αναποτελεσματικού, ισοπεδωτικού, κομματοκρατούμενου και διαχειριστικά εντόνως ελλειμματικού κράτους. Το διαρκές και μεγάλο έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών οφείλεται κυρίως στο διαρκές, άλλοτε μικρό και άλλοτε μεγάλο, συνήθως όμως μεγάλο, έλλειμμα του δημόσιου τομέα, ενώ από το 2001 και μετά οφείλεται και στην ταχεία αύξηση του δανεισμού του ιδιωτικού τομέα από το εγχώριο τραπεζικό σύστημα.**
- (Β) Στο παράδοξο της κοινωνικής πολιτικής: Υψηλές κοινωνικές δαπάνες ως % του ΑΕΠ, κοντά στο 25%, όσο περίπου και στην υπόλοιπη Ευρωζώνη, συνυπάρχουν με ένα υψηλό ποσοστό φτώχειας, περίπου 20%. Τα αίτια αυτού του παράδοξου είναι συνοπτικά τα εξής: Σπατάλη της τάξης των αρκετών δις. ευρώ το χρόνο στις κύριες συντάξεις (π.χ.**

δεκάδες χιλιάδες συνταξιούχοι ΙΚΑ μη απογραφέντες), υψηλό ποσοστό αναπηρικών συντάξεων, μεγάλη εισφοροδιαφυγή, παράνομη είσπραξη επιδομάτων, 'ευγενή' ταμεία που χορηγούν υψηλές συντάξεις χωρίς αντίστοιχες εισφορές, αλόγιστη συνταγογράφηση φαρμάκων, κρατικά νοσοκομεία χωρίς διπλογραφικά λογιστικά συστήματα, χωρίς μηχανοργάνωση και αξιολόγηση του κόστους της αποτελεσματικότητας των ιατρικών πράξεων, κρατικά περιφερειακά νοσοκομεία που λειτουργούν με πληρότητα κάτω του 50%, υπερτιμολόγηση αναλώσιμων ιατρικών υλικών και συσκευών, έλλειψη συστημάτων ελέγχου, διοίκησης και οργάνωσης, συνδιοίκηση με συνδικάτα, υψηλά ποσοστά κέρδους φαρμακείων.

(Γ) Στην υψηλή παράνομη φοροδιαφυγή, αλλά και τη νόμιμη φοροαπαφυγή λόγω των ποικίλων εξαιρέσεων, φοροαπαλλαγών χωρίς κοινωνικό περιεχόμενο, λαθρεμπορίου καυσίμων (και λόγω του 'διπλού' φόρου), ειδικών φορολογικών καθεστώτων, καθυστερήσεων στην εκδίκαση υποθέσεων φοροδιαφυγής και, τελικά, λόγω της έλλειψης επαρκούς πολιτικής βούλησης για την πάταξη του φαινομένου.

(Δ) Στις υψηλές αμυντικές δαπάνες (λόγω του περιβάλλοντος ασφαλείας αλλά και της έλλειψης συντονισμού – διακλαδικότητας- μεταξύ των τριών Όπλων, καθώς και της απουσίας μεταρρυθμίσεων στην οργάνωση και λειτουργία των ενόπλων δυνάμεων).

- (Ε) Στη δημιουργία και αναποτελεσματική διαχείριση πληθώρας Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών (ΔΕΚΟ), στις οποίες το Δημόσιο χορηγούσε αφειδώς κρατικές εγγυήσεις οι οποίες συνήθως κατέπιπταν αυξάνοντας το δημόσιο χρέος, και στη δημιουργία και αναποτελεσματική διαχείριση εκατοντάδων δήμων και κοινοτήτων καθώς και δημοτικών επιχειρήσεων.**
- (ΣΤ) Στην απώλεια διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας, κυρίως λόγω των περιορισμών που επιβάλλει το δημόσιο στην επιχειρηματική δραστηριότητα και τις επενδύσεις, των δεκάδων κλειστών επαγγελμάτων και αγορών, γενικότερα όμως λόγω του πνεύματος κοινωνικής αποστροφής που αυτοί οι περιορισμοί έχουν δημιουργήσει γύρω από τις έννοιες: Ανταγωνισμός, αξιοκρατία, ανταγωνιστικότητα, αριστεία, δημιουργικότητα, επιχειρηματικότητα, παραγωγικότητα.**

Η Ελλάδα πρέπει να κινηθεί σε τέσσερις άξονες οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής προκειμένου να στηρίξει ένα νέο βιώσιμο, αναπτυξιακό και κοινωνικό πρότυπο. (Α) Περαιτέρω δημοσιονομική προσαρμογή, (Β) Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, (Γ) Αναπτυξιακή ώθηση (Δ) Εγκαθίδρυση ενός αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους.

Πρώτος άξονας: Περαιτέρω Δημοσιονομική Προσαρμογή

Η Ελλάδα πρέπει να λάβει τα μέτρα που έχει ήδη ψηφίσει για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2012 ούτως ώστε να προσεγγίσει τους στόχους για τους οποίους έχει ήδη δεσμευθεί, προκειμένου να μην τρωθεί περισσότερο η αξιοπιστία της και κινδυνεύσει η επόμενη δόση του δανείου. Η μεγαλύτερη ύφεση από αυτή που είχε ληφθεί υπόψη κατά την κατάρτιση του προγράμματος θα προκαλέσει με μεγάλη πιθανότητα απόκλιση από τους αρχικούς στόχους. Αυτή η απόκλιση δεν πρέπει να διορθωθεί με επιπλέον μέτρα, διαφορετικά θα εισέλθουμε σε φαύλο κύκλο ύφεσης. Για τα επόμενα τέσσερα έτη και όχι δυο που προβλέπεται στη Συμφωνία, πρέπει η χώρα να σχεδιάσει περαιτέρω μείωση των πρωτογενών δαπανών κατά 12 δις περίπου, πετυχαίνοντας έτσι μια συνολική μείωση των πρωτογενών δαπανών της Γενικής Κυβέρνησης της τάξης των 30 δις περίπου από το 2009. Με τον τρόπο αυτό επιστρέφει σε πρωτογενές πλεόνασμα της τάξεως του 4,5% του ΑΕΠ, που κρίνεται απαραίτητο για τη βιωσιμότητα του χρέους. Την χρονιά που θα το πετύχει αυτό θα βρίσκεται σε δημοσιονομικούς όρους, στο 1999.

Αυτό σημαίνει ότι χάθηκε πολύτιμος χρόνος. Η Ελλάδα δεν εκμεταλλεύτηκε τις καλές εποχές για να επιτύχει δημοσιονομική εξυγίανση και αυτό το πληρώνει τώρα.

Δεύτερος άξονας: Ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας

Η Ελλάδα ακόμα εμφανίζεται να έχει το πλέον περιοριστικό καθεστώς στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών καθώς και αναρίθμητους περιορισμούς στην επενδυτική και επιχειρηματική δραστηριότητα. Υπενθυμίζεται ότι η χώρα μας συνεχίζει να κατατάσσεται πλέον στη θέση 100 με βάση την Έκθεση Επιχειρηματικότητας (Doing Business Report) της Παγκόσμιας Τράπεζας (World Bank). Επομένως πρέπει να ολοκληρώσει τις μεταρρυθμίσεις που αποσκοπούν αφενός στην απελευθέρωση των αγορών προϊόντων και υπηρεσιών, μέσω της κατάργησης των ποικίλων και πολυπληθών εμποδίων εισόδου σ' αυτές καθώς και σε όλα τα σημεία της εφοδιαστικής αλυσίδας, και αφετέρου στην άρση της πληθώρας των εμποδίων στις ιδιωτικές επενδύσεις και την επιχειρηματική δραστηριότητα. Παρά την επιτακτική ανάγκη αύξησης της συνολικής προσφοράς της οικονομίας και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, η απελευθέρωση των αγορών έχει καθυστερήσει, ενώ από τα 250 εμπόδια στις ιδιωτικές επενδύσεις και την επιχειρηματικότητα που έχουν εντοπιστεί, λιγότερο από το 10% έχει αντιμετωπιστεί. Το πιο σημαντικό από αυτά τα εμπόδια σχετίζεται με τη νομοθεσία για τις χρήσεις γης και τις περιβαλλοντικές άδειες,. Το πρόβλημα αυτό θα αντιμετωπιστεί άμεσα. Κρίσιμοι παράγοντες είναι επίσης η επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης, η καταπολέμηση της

διαφθοράς και της αδιαφάνειας και η εξάλειψη της γραφειοκρατικής αντίληψης στη δημόσια διοίκηση.

Τρίτος άξονας: Ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας μέσω επενδύσεων, αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου.

Στις σημερινές συνθήκες περιορισμού της οικονομικής δραστηριότητας και της ρευστότητας, η στροφή των πόρων του ΕΣΠΑ (περίπου 14 δις.ευρώ μέχρι το 2015) σε υποδομές και δραστηριότητες με μεγάλο εισοδηματικό πολλαπλασιαστή, σε υποδομές και δραστηριότητες που αυξάνουν την παραγωγικότητα και σε υποδομές και δραστηριότητες που ενισχύουν την εξωστρέφεια (δηλαδή αυξάνουν τις εξαγωγές και υποκαθιστούν εισαγωγές) είναι πρωτεύουσας σημασίας.

Το βασικό όμως πυλώνα διαρθρωτικών αλλαγών και κεντρικό μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας μέσα από επενδύσεις, και κατά συνέπεια υψηλότερη προτεραιότητα της Κυβέρνησης, αποτελούν οι αποκρατικοποιήσεις.

Το Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων έχει ως στόχο να προσελκύσει σημαντικά διεθνή κεφάλαια που θα επενδυθούν κυρίως στην ανάπτυξη γης και σε υποδομές.

Για πρώτη φορά, η δημόσια περιουσία θα αξιοποιηθεί με τρόπο που ενισχύει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας. Επενδύσεις σε λιμάνια, μαρίνες, αεροδρόμια και τουριστικές αναπτύξεις θα αναβαθμίσουν σημαντικά το τουριστικό προϊόν και θα βελτιώσουν τη θέση της Ελλάδας απέναντι στον ανταγωνισμό. Η Ελλάδα θα ξαναγίνει υψηλού επιπέδου προορισμός. Επενδύσεις σε λιμάνια, αυτοκινητόδρομους, αεροδρόμια και ενέργεια θα ξαναβάλουν την χώρα στον χάρτη της ροής του διεθνούς εμπορίου, σαν την πύλη της Ευρώπης για την Ανατολή, και θα ενισχύσουν την γεωπολιτική θέση της . Επιπλέον, για πρώτη φορά θα τεθούν ουσιαστικοί όροι περιβαλλοντικής προστασίας, οι οποίοι θα αποτελέσουν συμβατικές υποχρεώσεις για τους επενδυτές και θα συμβάλουν στην αναβάθμιση της ζωής χιλιάδων πολιτών. Πιο συγκεκριμένα:

- Επιτάχυνση και Διεύρυνση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων κυρίως με την άμεση προώθηση και υλοποίηση σειράς θεσμικών παρεμβάσεων σε πολλούς τομείς, όπως η σύσταση Ρυθμιστικών Αρχών Λιμένων, Αερολιμένων, Αυτοκινητοδρόμων, Διαχείρισης Υδάτων και Αποχέτευσης, αλλά και με την άμεση λήψη των αναγκαίων διοικητικών αποφάσεων.**

- **Ειδικό βάρος θα δοθεί στην ολοκλήρωση των 6 αποκρατικοποιήσεων, για τις οποίες ήδη εξελίσσονται οι διαγωνιστικές διαδικασίες [Κρατικά Λαχεία, Ελληνικό, ΔΕΠΑ/ΔΕΣΦΑ, IBC, Κασσιώπη, Αφάντου], και**
- **Στην εκκίνηση 9 ακόμη αποκρατικοποιήσεων [sales leaseback 28 Ακινήτων, ΕΥΑΘ, ΕΛΠΕ, ΕΓΝΑΤΙΑ, ΕΛΤΑ, ΟΠΑΠ, ΛΑΡΚΟ, ΟΔΙΕ, ΕΥΔΑΠ], οι οποίες βρίσκονται σε προχωρημένο στάδιο προετοιμασίας, καθώς και 13 ακόμη αποκρατικοποιήσεων, πχ. λιμάνια, αεροδρόμια, μαρίνες, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, κ.λπ., οι οποίες διαμορφώνονται τώρα.**
- **Η Κυβέρνηση θα εξετάσει επίσης τον πλέον πρόσφορο, για το δημόσιο συμφέρον, τρόπο για την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ σε συνάρτηση με την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας και τις κοινοτικές οδηγίες, καθώς και την αξιοποίηση της αργούσας δυναμικότητας περιφερειακών νοσοκομείων του ΕΣΥ, προσβλέποντας τόσο στην ενίσχυση των εσόδων του ΕΣΥ όσο και στην ενίσχυση της ανάπτυξης του ιατρικού τουρισμού.**
- **Η Κυβέρνηση θα λάβει όλες τις απαραίτητες νομοθετικές πρωτοβουλίες για την αξιοποίηση της ακίνητης δημόσιας περιουσίας από το Φάληρο μέχρι το Σούνιο δίνοντας έτσι μεγαλύτερες υπεραξίες και στο ίδιο το Ελληνικό.**

- **Λόγω της ιδιαίτερης σημασίας τους για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, και ιδιαίτερα για την περιφερειακή ανάπτυξη, η Κυβέρνηση θα ολοκληρώσει μέχρι τον Δεκέμβριο 2012 τις διαπραγματεύσεις για την επανεκκίνηση των έργων των αυτοκινητόδρομων, βάζοντας ξανά εμπρός επενδύσεις €4,5 δις.**

Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων αφορά κατά 90% σε πώληση δικαιωμάτων γης και παραχώρηση υποδομών. Είναι ουσιαστικά ένα πρόγραμμα συνεργασίας δημοσίου και ιδιωτικού τομέα για επενδύσεις σε μεγάλη κλίμακα, και κατ' αυτόν τον τρόπο η μεγαλύτερη οικονομική μεταρρύθμιση στην χώρα, η οποία θα τροφοδοτήσει δυναμικά την ανάπτυξή της. Στον τομέα της ακίνητης περιουσίας, έχει ολοκληρωθεί η καταγραφή άνω των 80.000 δημόσιων ακινήτων από 30 διαφορετικούς δημόσιους φορείς, αναπτύχθηκε υποδομή για την παρακολούθησή τους και συνεχίζεται ο διεξοδικός νομικός και τεχνικός έλεγχος σε δεκάδες ακίνητα. Η Κυβέρνηση θα δρομολογήσει άμεσα τις αναγκαίες νομοθετικές ρυθμίσεις για την ταχύτερη αξιοποίησή της, θα ενισχύσει το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο, θα φροντίσει για το συντονισμό των συναρμόδιων Υπουργείων για την προώθηση των μεγάλων επενδύσεων σε δημόσια ακίνητα και θα ενισχύσει ουσιαστικά τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας, ώστε σε συνεργασία με το

ΤΑΙΠΕΔ να διευκολύνει τις επενδύσεις στα δημόσια ακίνητα και να μεγιστοποιήσει την αξία τους για το Δημόσιο.

Η Κυβέρνηση είναι απολύτως δεσμευμένη στην υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων, όπως έχει συμφωνηθεί με τους εταίρους μας, με μια μικρή καθυστέρηση λόγω των εκλογών. Η μείωση της αβεβαιότητας που φυσικά θα έλθει από τις συγκροτημένες ενέργειες της Κυβέρνησης θα βοηθήσει ουσιαστικά στην προσέλκυση των επενδυτών και θα δώσει νέα ορμή στις αποκρατικοποιήσεις. Στην κατεύθυνση αυτή, η Κυβέρνηση θα εισάγει άμεσα μέτρα αποκατάστασης της εμπιστοσύνης και τόνωσης του επενδυτικού ενδιαφέροντος, όπως για παράδειγμα η θεσμοθέτηση της δυνατότητας του ΤΑΙΠΕΔ να δέχεται και ομόλογα του ΕΔ ως τίμημα για τις αποκρατικοποιήσεις.

Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων θα συνεισφέρει ουσιαστικά στην ανάπτυξη της χώρας, θα ενισχύσει την ανταγωνιστικότητά της και θα προσθέσει θέσεις εργασίας. Θα βοηθήσει στο να αλλάξει η Ελλάδα αντίληψη απέναντι στον διεθνή ανταγωνισμό και θα της δώσει νέα ορμή και αυτοπεποίθηση. Κάθε Ευρώ από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι ένα Ευρώ λιγότερο από μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής, που θα βάθαιναν περισσότερο την ύφεση και την κοινωνική κρίση στην χώρα. Είναι προφανές ότι θα υπάρχει συνεχής πολιτική στήριξη και αδιάλειπτη διευκόλυνση του

όλου προγράμματος αποκρατικοποιήσεων από την Κυβέρνηση, ώστε τα χρονοδιαγράμματα που θα συμφωνηθούν να τηρηθούν στο ακέραιο.

Τέταρτος άξονας: Η εγκαθίδρυση ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους.

Το νέο κοινωνικό πρότυπο πρέπει να είναι διαφορετικό από το σημερινό, όπου υπάρχει αφενός το παράδοξο της συνύπαρξης υψηλών δαπανών κοινωνικής προστασίας (25% του ΑΕΠ) και υψηλού ποσοστού φτώχειας (20%) και αφετέρου σύγχυση μεταξύ κοινωνικών στόχων και κρατισμού, με αποτέλεσμα τη σπατάλη πόρων: Προσλήψεις στο δημόσιο, κρατικές επιχειρήσεις μονοπωλιακού χαρακτήρα, εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις, στρεβλοί έλεγχοι τιμών και συνδιοίκηση με τα συνδικάτα, δεν συνιστούν κοινωνική πολιτική, αλλά σπατάλη πόρων. Το νέο κοινωνικό πρότυπο πρέπει να διακρίνεται από ίσες ευκαιρίες με έμφαση στην ίση πρόσβαση σε δημόσια αγαθά υψηλής ποιότητας (δημόσια παιδεία, υγεία), δίκαιο και απλό φορολογικό σύστημα, δημιουργία δικτύου προστασίας με ανακατανομή των υψηλών κοινωνικών δαπανών (το ποσοστό τους στο ΑΕΠ, περίπου 25%, όπως προαναφέρθηκε, είναι παρόμοιο με αυτό του μέσου όρου της Ευρωζώνης). Δηλαδή, με ανακατανομή πόρων από τη φοροδιαφυγή και φοροαποφυγή, τη σπατάλη στην υγεία, την άμυνα, τις ΔΕΚΟ,

τους αυτόματους και παρωχημένους μηχανισμούς χρηματοδότησης της τοπικής αυτοδιοίκησης και τις υψηλές συντάξεις των 'ευγενών ταμείων', προς επιδόματα ανεργίας μεγαλύτερης διάρκειας, προς ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης και στοχευμένες δαπάνες επανεκπαίδευσης εργαζομένων καθώς και προς την εγκαθίδρυση ελάχιστου εισοδήματος για την καταπολέμηση της φτώχειας. Πρέπει άμεσα να προωθήσουμε το μετασχηματισμό του κοινωνικού κράτους (α) με έμφαση στην ενίσχυση και αναβάθμιση των μηχανισμών σχεδιασμού και διοίκησης με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και (β) την καλύτερη στόχευση των πολιτικών έτσι ώστε να απευθύνονται σε εκείνους που έχουν πραγματικά ανάγκη. Οι πόροι που διατίθενται πρέπει να έχουν τα ανάλογα αποτελέσματα. Δεν αρκεί πλέον να νομοθετούμε οριζόντια μέτρα. Είναι κρίσιμο να εφαρμόσουμε μια ενεργό διαχείριση της κοινωνικής πολιτικής. Να αξιολογούμε και να επανασχεδιάζουμε με βάση τα αποτελέσματα. Στην ουσία, χρειαζόμαστε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο: Περισσότερο ανταγωνισμό, ευελιξία και κινητικότητα, αλλά συγχρόνως ένα δικαιότερο και αποτελεσματικότερο κοινωνικό κράτος.

Οι σχεδιαζόμενες και εφαρμοζόμενες μεταρρυθμίσεις, οι επενδύσεις και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας όσο ακριβείς και στοχευμένες να είναι δεν πρόκειται να αποδώσουν εάν δεν συνοδεύονται από τις κατάλληλες οικονομικές,

θεσμικές/οργανωτικές και κοινωνικές προϋποθέσεις. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι:

Πρώτον, η άρση της διάχυτης αβεβαιότητας και η επικράτηση ενός σταθερού οικονομικού κλίματος. Η επιτυχής έκβαση του εγχειρήματος της ανταλλαγής ομολόγων (PSI) και η εξασφάλιση του νέου δανείου των 130 δισ. ευρώ καλύπτουν τις ανάγκες χρηματοδότησης του δημοσίου τουλάχιστον μέχρι και το 2014, προσφέροντας έτσι τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την άρση της διαρκούς αβεβαιότητας για την Ελληνική οικονομία. Οι ακαθάριστες χρηματοδοτικές ανάγκες του δημοσίου μέχρι το 2020 μειώνονται σημαντικά (κατά περίπου €92 δισ.), τα επιτόκια διαμορφώνονται σε πολύ χαμηλά επίπεδα (μεσοσταθμικά στο 3,7% μέχρι το 2020 για το σύνολο του χρέους), ενώ επεκτείνεται η περίοδος αποπληρωμής των νέων ομολόγων, διαμορφώνοντας έτσι τις κατάλληλες συνθήκες για την εκπόνηση ενός μακροχρόνιου, τουλάχιστον δεκαετούς, επιχειρησιακού σχεδίου ανάπτυξης της οικονομίας. Το σχέδιο αυτό, που θα αποτελεί στην ουσία το νέο αναπτυξιακό και κοινωνικό πρότυπο της χώρας, πρέπει να εκπονηθεί από μία ελληνική ομάδα δράσης, ενώ η ίδια ομάδα θα παρακολουθεί την εφαρμογή του, σε συνεργασία με την τριμερή (τρόικα) και την ομάδα δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Δεύτερον, η αποκατάσταση της ρευστότητας του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας. Σήμερα, οι προμηθευτές πρώτων υλών των ελληνικών

επιχειρήσεων ζητούν την πληρωμή των προϊόντων τους προκαταβολικά αντί των συμφωνηθέντων πιστώσεων, ενώ δυσκολεύονται να αποδεχθούν τις εγγυητικές επιστολές των τραπεζικών ιδρυμάτων της χώρας. Παράλληλα, όλοι οι διεθνείς ασφαλιστικοί οργανισμοί μειώνουν σημαντικά τις καλύψεις τους προς τους προμηθευτές των ελληνικών επιχειρήσεων. Η ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών με κονδύλια που μπορεί να φθάσουν τα 50 δισ. ευρώ θα συμβάλλει στη βελτίωση των συνθηκών ρευστότητας του ιδιωτικού τομέα της οικονομίας. Αυτό θα είναι αποτέλεσμα κυρίως της τόνωσης της εμπιστοσύνης στην οικονομία που θα οδηγήσει σε επανάκαμψη των καταθέσεων στο τραπεζικό σύστημα καθώς, ενδεχομένως, και της σταδιακής αποκατάστασης των συνθηκών χρηματοδότησης των ελληνικών τραπεζών από τις αγορές. Ήδη παρατηρείται σημαντική επανεισφορά καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες μετά τις εκλογές και βελτίωση του κλίματος εμπιστοσύνης.

Τρίτον, η δημιουργία ενός σταθερού φορολογικού πλαισίου με μακροχρόνιο ορίζοντα, η απλοποίηση του φορολογικού κώδικα, η αύξηση της διαφάνειας, η ανεξαρτητοποίηση της φορολογικής διοίκησης από πολιτικές παρεμβάσεις και η μείωση του γραφειοκρατικού κόστους. Η δραστική απλούστευση και ο εξορθολογισμός όλων των διαδικασιών και νόμων που διέπουν τη σχέση κράτους-επιχείρησης και κράτους πολίτη είναι βασικές

προϋποθέσεις για την επανατοποθέτηση της οικονομίας σε σταθερές βάσεις.

Τέταρτον, η ταχεία εφαρμογή των νόμων που ψηφίζονται και των αποφάσεων που λαμβάνονται. Πολλοί σήμερα αμφιβάλλουν αν η δημόσια διοίκηση είναι σε θέση να αντεπεξέλθει στο βάρος αυτών των καθηκόντων. Σε κάθε περίπτωση η βελτίωση της αποδοτικότητας της δημόσιας διοίκησης διέρχεται μέσα από τον αποτελεσματικότερο συντονισμό του κυβερνητικού έργου. Αποτελεσματικό κράτος δεν σημαίνει μεγάλο κράτος. Πολλές από τις σημερινές κρατικές λειτουργίες μπορούν να ανατεθούν στον ιδιωτικό τομέα μέσα από συμπράξεις δημόσιου ιδιωτικού τομέα που θα εξασφαλίζουν χαμηλό κόστος, υψηλή ποιότητα και εξάλειψη φαινομένων διαφθοράς.

Πέμπτον, η δημιουργία κλίματος κοινωνικής συναίνεσης. Στις σημερινές κρίσιμες συνθήκες εκείνες οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που θεωρούν ότι, παρά τις αντιξοότητες και τα σφάλματα που έχουν διαπραχθεί, η ακολουθούμενη οικονομική πολιτική που στοχεύει στην ανάταξη της ελληνικής οικονομίας εντός της Ευρωζώνης είναι μονόδρομος, οφείλουν να εξηγήσουν ευθαρσώς στον ελληνικό λαό ποιο είναι το διακύβευμα από μια ενδεχόμενη εγκατάλειψή της. Παράλληλα, οφείλουν να αναζητήσουν τους άξονες μιας σύγχρονης κοινωνικής πολιτικής πάνω στους οποίους θα

στηριχτεί το νέο κοινωνικό πρότυπο της χώρας, άξονες παρόμοιους με αυτούς που προαναφέρθηκαν. Επί της ουσίας, οι δυνάμεις αυτές πρέπει να συμφωνήσουν στην ανάγκη ενός ριζικού μετασχηματισμού του κράτους με επικέντρωση στον πυρήνα του: στις επιτελικές, εποπτικές και κοινωνικές λειτουργίες. Ας σχεδιάσουμε λοιπόν αυτόν το μετασχηματισμό τώρα, εφαρμόζοντας τις απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις με συστηματικότητα. Εάν το πράξουμε, η οικονομική κρίση θα μετατραπεί σε ευκαιρία. Εάν δεν το πράξουμε, θα μετατραπεί σε βαθιά και μακροχρόνια κοινωνική κρίση.